

свѣтаго; изъ той, като го видѣхъ начина да
 выка: Свѣтче Божій помози ми. Сатана
 съ такъжъ силъ го дърпаше, що-то повлече
 съ себѣ си и Василиа, за това съ обърна
 къмъ него и мѣ рече: Огрозный дѣшегъче,
 начальнико на тѣмъ-тѣ и пагѣмъ-тѣ, не-
 стига ли ти толкова погыбель, кога-то си
 ты заедно съ свои-тѣ помощницы напра-
 вилъ и не преставаешь и сега да гонишь съз-
 даніе-то Божіе. Повреди мѣ Василие, отго-
 вори мѣ сатана. Този гласъ чухъ мнозина
 отъ присутствующихи-тѣ. Тогава рече свѣ-
 титель; да ти запрети Господь, сатано!
 Той пакъ мѣ отговори; Василие, зло ми
 стори; азъ неотидохъ при него, изъ той до-
 де при менѣ, и съ отвърна отъ Гос-
 пода вашего, като ми даде и писмо отъ
 рѣкъ-тѣ си, кое-то имамъ у себѣ и въ
 день сѣдний щѣ го принесѣхъ на общаго
 сѣдѣя. Василий отговори: благословенъ Гос-
 подь мой! и нещѣтъ людѣ мой да отпѣстятъ
 рѣкъ-тѣ си досѣ отъ молитвы, додѣ не съ
 даде писмо-то. И като съ обърна къмъ на-
 рода рече: издигнете рѣкъ-тѣ си на горѣ
 и викнетѣ: *Господи помилуй!* народъ-тѣ пос-